

FORMACJA NA PAŹDZIERNIK 2024

1. EWANGELIA WG ŚW. ŁUKASZA 24,36-49 – *Ostatnie pouczenia*

2. ZDANIE DO POWTARZANIA W PAŹDZIERNIKU –

„*Pozostańcie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka (Łk 24,49)*”

3. KOMENTARZ DO PERYKOPY BIBLIJNEJ

Ostatni rozdział Ewangelii św. Łukasza opisuje wydarzenia związane ze Zmartwychwstaniem i Wniebowstąpieniem Chrystusa. Po dramatycznych informacjach, które przekazywali sobie uczniowie od momentu odkrycia pustego grobu po relacje uczniów idących do Emaus, Jezus pojawił się wśród apostołów i powitał ich słowami: „*Pokój wam*”. Apostołowie byli przekonani, że widzą ducha. Tymczasem Jezus zwrócił się do nich w taki sposób, który przekonywał, że istnieje naprawdę w postaci materialnej. Jeśli śmierć miała zostać pokonana, Jezus musiał powstać z martwych w uwielbionym ciele i to apostołom udowodnił.

Aby jednak mogli pojąć w pełni to, czego byli świadkami, Jezus musiał „*otworzyć*” ich umysły. Ewangelista zaznacza, że apostołowie dzięki oświeceniu ich umysłu mogli zrozumieć, że na osobie Jezusa Chrystusa spełniły się zapowiedzi starotestamentowe o zbawczym cierpieniu Mesjasza i Jego zmartwychwstaniu. Duch Święty, którego otrzymają, będzie współdziałał z nimi w wypełnianiu ich posłannictwa. Świadectwo można dawać tylko dzięki Jego mocy. Mają więc pozostać w Jerozolimie aż do momentu zesłania Ducha Świętego.

Rozważany przez nas fragment Ewangelii przypomina nam o cierpliwym wyglądaniu znaków Opatrzności Bożej. Uczniowie pewnie mieli dużą chęć, by iść, opowiadać i dawać świadectwo. Trzeba było jednak czekać na światło i moc Ducha Świętego. Takiej postawy uczy także Niepokalana. Mimo, że pierwsze objawienie – to lipcowe – trwało ponad dwie godziny, to dopiero w listopadzie Maryja objawiła Katarzynie jej misję. Bóg jest cierpliwy i zawsze wybiera najlepszy moment na objawienie swojej woli.

4. ZADANIE APOSTOLSKIE NA PAŹDZIERNIKU

Uczyć się otwierania na moc Ducha Świętego. Odkrywać w sobie i innych Jego dary. Modlić się wołaniem – „*Przyjdź Duchu Święty*”

5. KILKA REFLEKSJI O RÓŻAŃCU

Różaniec jest modlitwą wypróbowaną przez wieki, prostą i dostępną każdemu człowiekowi, a równocześnie potężną w oczach bożych. Jestem Najświętszą Panną Różańcową. „Przyszłam upomnieć ludzkość, aby zmieniła swoje życie, by Boga tak ciężko nie obrażała, aby odmawiała Różaniec i czyniła pokutę za swoje grzechy” – powiedziała Matka Najświętsza w Fatimie. Modlitwa Różańcowa i pokuta są więc środkami zalecanymi przez Maryję dla ocalenia ludzkości. Również Kościół przez swoich pasterzy zachęca wiernych do modlitwy różańcowej.

Różaniec jest nie tylko modlitwą ustną, lecz także modlitwą myślną. Odmawiając go recytujemy modlitwy i rozmyślamy o Chrystusie i Jego Matce, uczymy się autentycznego chrześcijańskiego życia, a przede wszystkim ożywiamy się miłością Boga i człowieka. W kontemplacji tajemnicy Jezusa i Maryi kształtujemy nasze życie według oglądanego wzoru.

Pierwszą księgą dla chrześcijanina jest Ewangelia, a różaniec to właśnie Ewangelia w skróceniu – powiedział o. Lacordaire. *W różańcu przyjmuje się Słowo Boże* – jak to uczyniła Maryja – i prowadzi się z Bogiem dialog, którego owocem staje się życie prawdziwie chrześcijańskie. W Apostolacie Maryjnym – dla ułatwienia takiego przeżywania modlitwy różańcowej przygotowaliśmy teksty ewangelijne oraz wyjątki z innych ksiąg biblijnych. Można je odczytywać albo na początku danej tajemnicy, albo przed odmawianiem poszczególnych „Zdrowaś Maryjo”.

Niech więc Słowo Boże udziela się nam obficie w różańcu biblijnym i pomaga nam wchodzić w sferę żywej obecności Boga. Przyjmijmy je jako Boże wezwanie, na które odpowiada się całym życiem, bo człowiek wierzący buduje na Słowie Bożym całą swoją egzystencję. „Weźmy zatem miecz Ducha – to jest Słowo Boże – wśród wszelkiej modlitwy i błagania (Ef 6,17).

Modlitwa różańcowa nie tylko zachęca do dłuższej modlitwy i rozmowy z Bogiem. Ona przypomina, że także Bóg potrzebuje naszego czasu, cierpliwości i uwagi, aby przekazać swoją wolę i swoje dary. Zdarza się, że w pośpiechu ofiarujemy Bogu za mało czasu. Sami wiemy – może i z własnego doświadczenia – że chcieliśmy z kimś porozmawiać, czegoś się dowiedzieć, coś wytłumaczyć, a nasz rozmówca mówił – „tylko szybko, nie mam czasu” albo patrząc na zegarek stwierdził, że - „mam tylko 10 minut”. A my potrzebowaliśmy tego czasu więcej.

Różaniec uczy cierpliwości na modlitwie i ofiarowania czasu Bogu. Kiedy w roku 2017 była akcja „Różaniec do granic” wraz z Siostrami Miłosierdzia pojechaliliśmy do Jastrzębiej Góry. Było chłodno i padał deszcz. Prowadząc modlitwę widziałem zachmurzone niebo. Kiedy rozpoczynaliśmy czwartą część różańca po raz pierwszy pojawiło się słońce. To bardzo symboliczne. Dopiero po godzinie modlitwy pojawiło się światło.

Może modlimy się za krótko? Niecierpliwie? Bez skupienia? Niech modlitwa różańcowa przywróci nam radość przebywania z Bogiem.

5. PATRONKA PAŹDZIERNIKA - MATKA BOŻA RÓŻAŃCOWA (7.10.)

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej przynależy do tych wspomnień, które początkowo były obchodzone przez poszczególne rodzinne zakonne, obecnie jednak wskutek większego rozpowszechnienia mogą być nazwane prawdziwie kościelnymi, o czym w adhortacji *Marialis cultus* (nr 8.) pisze papież Paweł VI.

W historii maryjnej na przełomie XV i XVI wieku pojawia się i rozpowszechnia różaniec. Jego obrońcą i propagatorem był zakon dominikanów. Wspomnienie to – początkowo będące świętem – zostało wprowadzone do liturgii za przyczyną dominikańskiego papieża Piusa V w 1572 roku jako akt wdzięczności Matce Bożej, której interwencji przypisano zwycięstwo floty chrześcijańskiej nad flotą turecką pod Lepanto, co miało miejsce 7 października 1571 roku. Z tej racji otwarcie nazywano to święto – „wspomnieniem Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej”.

Na podstawie „*Podręcznika do formacji...*” oraz „*Lectio divina*” – opracował

ks. Jacek Wachowiak